

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Σύσταση «φορέα εγγυοδοσίας Μικρών και πολύ Μικρών Επιχειρήσεων», σύσταση εταιρείας «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.», τροποποίηση του καταστατικού της εταιρείας «Ελληνικές Αλυκές Α.Ε.», απαλλοτριώσεις για τον «ταμιευτήρα ΥΗΕ Μεσοχώρας» και άλλες διατάξεις»

Με το φερόμενο για ψήφιση Νοσχ. συνιστώντα δύο νέα νομικά πρόσωπα, το «Ταμείο Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων Α.Ε.» (Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε.) (άρθρ. 1 Νοσχ.) και, επίσης με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, το «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.» (Ε.ΣΥ.Δ.) (άρθρ. 11 Νοσχ.). Τροποποιούνται επίσης διατάξεις του καταστατικού της ανώνυμης εταιρείας «Ελληνικές Αλυκές Α.Ε.» (άρθρ. 20 επ. Νοσχ.). Με το Κεφάλαιο Δ' Νοσχ. (άρθρ. 27 επ.) ρυθμίζονται ζητήματα απαλλοτριώσεων για τη δημιουργία του ταμιευτήρα ΥΗΕ της Μεσοχώρας. Τέλος, το Κεφάλαιο Ε' Νοσχ. (άρθρ. 37 επ.) περιέχει διάφορες διατάξεις.

1. Στο άρθρο 5 Νοσχ.

Για λόγους εναρμόνισης προς την ορολογία που ο νομοθέτης επέλεξε στα προηγούμενα άρθρα, οι λέξεις «της Εταιρείας» θα μπορούσαν και στο σημείο αυτό να αντικατασταθούν με τις λέξεις «του Ταμείου». Επίσης, για λόγους εναρμόνισης, θα έπρεπε, ίσως, να επιλεγεί η γραφή της λεξης «εταιρία» με ιώτα.

2. Στο άρθρο 11 Νοσχ.

Με το άρθρο 11 παρ. 1 Νοσχ. συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.» και ορίζεται ότι «Το παρόν αποτελεί το καταστατικό της».

Επειδή στο Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε. αναφέρεται μόνον το Κεφάλαιο Β' Νοσχ., δεν θα ήταν άστοχο να προσδιορισθεί ότι το καταστατικό της εταιρείας αποτελείται από το «παρόν Κεφάλαιο».

Περαιτέρω, οι διατάξεις των άρθρων 18 και 19 Νσχ. που εμπεριέχονται στο Κεφάλαιο Β' Νσχ., αναφέρονται σε ζητήματα τα οποία συστηματικά δεν μπορούν να αποτελούν περιεχόμενο καταστατικού ανώνυμης εταιρείας. Πράγματι, με τις διατάξεις των άρθρων 18 και 19 Νσχ. προβλέπονται οι προϋποθέσεις της νόμιμης χρήσης των πάσης φύσεως πιστοποιήσεων ή διαπιστεύσεων εκ μέρους των επιχειρήσεων, θεσπίζονται διοικητικές κυρώσεις για την παραπλανητική χρήση ή προβολή των εν λόγω πιστοποιήσεων, καθορίζεται η διαδικασία υποβολής ενστάσεων κατά της μη χορήγησης, της ανάκλησης ή της ανταστολής πιστοποιήσεων που χορηγήθηκαν κ.τ.τ. Θα ήταν, συνεπώς, συστηματικά ορθότερο, οι εν λόγω διατάξεις να μην συμπεριληφθούν στο καταστατικό της ιδρυόμενης εταιρείας «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.».

3. Στο άρθρο 16 παρ. 3 (α) Νσχ.

Αντί της φράσης «να έχει άριστες διαπροσωπικές ικανότητες», επιτυχέστερη θα ήταν, ίσως, η έκφραση «να έχει άριστες ικανότητες στις διαπροσωπικές σχέσεις».

4. Στο άρθρο 16 παρ. 3 (β) Νσχ.

Με την διάταξη αυτή ρυθμίζονται οι συνέπειες της απόσπασης προσώπου από τον δημόσιο τομέα για να διοριστεί στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.». Εκ παραδρομής, προφανώς, οι σχετικές ρυθμίσεις διατυπώνονται στον πληθυντικό αριθμό.

5. Στο άρθρο 18 παρ. 4 Νσχ.

Με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 18 Νσχ. προβλέπεται η τιμωρία με πρόστιμο, επιβαλλόμενο με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, όσων προβάλλουν αναληθείς πληροφορίες ότι είναι πιστοποιημένοι ή διαπιστευμένοι, ή χρησιμοποιούν τη διαπίστευσή τους με τρόπο παραπλανητικό κλπ.

Με τη διάταξη του στοιχείου (γ) της παρ. 4 του άρθρου 18 Νσχ. προβλέπεται ότι «το ύψος των επιβαλλόμενων προστίμων» καθορίζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης.

Προκειμένου η νομοθετική αυτή εξουσιοδότηση να μην πάσχει κατ' άρθρ. 43 παρ. 2 Σ., θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να καθοριστούν νομοθετικά ειδικότερα κριτήρια για την επιβολή των προστίμων καθώς και το εύρος εντός του οποίου θα κινούνται τα επιβλητέα πρόστιμα.

6. Στο άρθρο 25 παρ. 1-3 Νσχ.

Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρ. 25 Νσχ., ορίζεται ότι «Η παραχώρηση των παρακάτω περιγραφόμενων εκτάσεων από το Ελληνικό Δημόσιο προς την ανώνυμη εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.», άνευ ανταλλάγματος, προς χρήση και εκμετάλλευσή τους αποκλειστικά ως αλυκών, σύμφωνα με τον εταιρικό της σκοπό... θα συνεχιστεί στο εξής με την εκμίσθωσή τους

από το Ελληνικό Δημόσιο προς την ανώνυμη εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.», για όλη τη διάρκειά της, αντί επηρίου μισθώματος, ίσου προς το τρία τοις εκατό (3%) της αξίας του πωλουμένου κατ' έτους αλατιού.» Συνεπώς, η παραχώρηση της χρήσης των εν λόγω αλυκών δεν θα συνεχιστεί εφεξής «άνευ ανταλλάγματος». Ενδεδειγμένη θα ήταν, επομένως, η διαγραφή των εν λόγω λέξεων.

Εξ άλλου, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 25 Νσχ. «Η μίσθωση [των αλυκών] λύεται αυτοδικαίως στην περίπτωση αλλαγής της χρήσης των μισθίων και αν ακόμα αυτή προβλεφθεί ή οριστεί με τροποποίηση-διεύρυνση του εταιρικού σκοπού της». Το νόημα της δεύτερης φράσης του εν λόγω εδαφίου δεν είναι πολύ σαφές.

7. Στο άρθρο 38 Νσχ.

Με το άρθρο 38 Νσχ. ορίζεται ότι «Ο διορισμός των υπαλλήλων του Ταμείου Λαϊκών Αγορών που έχει ακυρωθεί δικαστικώς δεν ανακαλείται, εφόσον η ακύρωση έγινε μετά την πάροδο δεκαοκταμήνου από το διορισμό τους, οι υπάλληλοι δε αυτοί εξακολουθούν να ασκούν μέχρι σήμερα τα καθήκοντά τους.»

Η ρύθμιση αυτή παρίσταται πολλαχώς προβληματική. Κατ' αρχήν, εφ' όσον ο διορισμός έχει ακυρωθεί δικαστικώς, είναι αυτοδικαίως άκυρος και δεν χρήζει ανάκλησης από την Διοίκηση. Δεύτερον, στο βαθμό που η διάταξη μπορεί να νοηθεί ότι ενέχει την βούληση του δια της νομοθετικής οδού επαναδιορισμού των ακύρως προσληφθέντων, παρά την ύπαρξη δικαστικής απόφασης που κηρύσσει την ακυρότητα, τίθεται, ίσως, ζήτημα συμφωνίας της διάταξης με τον κανόνα του άρθρου 26 Σ.

8. Στο άρθρο 40 Νσχ.

Με το άρθρο 40 Νσχ. παρατείνονται αναγκαστικά οι λήγουσες, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2919/2001 μισθώσεις των χειμερινών και θερινών κινηματογράφων και θεάτρων, μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2005. Περαιτέρω, με την δεύτερη παράγραφο της ίδιας διάταξης ορίζεται ότι οφείλεται αποζημίωση για την έξωση του μισθωτή «σε κάθε περίπτωση συμβατικής ή νόμιμης λύσης της μίσθωσης.»

Ως προς την αναγκαστική παράταση των εν λόγω μισθώσεων, είναι ενδεχόμενο να τεθεί ζήτημα κατά πόσον αυτή εναρμονίζεται προς τη συνταγματικά καθιερωμένη αρχή της ισότητας, αφού η ρύθμιση εισάγει ευνοϊκή μεταχείριση υπέρ των μισθώσεων αυτών, την οποία δεν επιφυλάσσει για άλλες περιπτώσεις εμπορικών μισθώσεων, χωρίς να είναι επαρκώς ορατοί οι λόγοι που δικαιολογούν την άνιση αυτή μεταχείριση.

Περαιτέρω, δεν είναι προφανείς οι λόγοι που δικαιολογούν την υποχρεωτική καταβολή αποζημίωσης σε κάθε περίπτωση λύσης των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως στις περιπτώσεις που η λύση της μίσθωσης συμφωνείται μεταξύ των μερών ή, ακόμη περισσότερο, προκύπτει από πρωτοβουλία του μισθωτή,

4

ο οποίος αποχωρεί οικειοθελώς από το μίσθιο.

Αθήνα, 30 Σεπτεμβρίου 2002

Ο εισηγητής επιστημονικός συνεργάτης
Ξενοφών Ιω. Παπαρρηγόπουλος
Επίκ. Καθηγητής Παν/μίου Θεσσαλίας

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης
Αντώνης Μ. Παντελής
Καθηγητής Νομικής Παν/μίου Αθηνών

Για το Επιστημονικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Καθηγητής Κώστας Μαυριάς